

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217209309
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1217209309.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: X. W., A.. XX. XX. XXXX, W. X. J.. Č.. XX, W., zastúpená: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, ul. Jána Poničana č. 9, Bratislava, proti žalovanému: Finance4you, a. s., Staré Grunty č. 7, Bratislava, IČO: 43 906 915, zastúpený: STRELÁK & PARTNERS, s. r. o., IČO: 52 451 747, Záhradnícka ul. č. 46, Bratislava, o zaplatenie istiny 1. 731, 40 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07. septembra 2021, č. k. 12Csp/69/2017 - 157, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1. 731, 40 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 1 ods. 1, 2 § 2 písm. g), § 9 ods. 2 písm. f), k), § 9 ods. 3, 5, § 11 ods. 1 písm. b), d), § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, článkom I bod 1 Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu č. 3213000039 zo dňa 06. 12. 2013, článkom II. bod 1, 2, článkom III. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1213000039 zo dňa 06. 12. 2013 a vecne premlčaním nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúci zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške 432 eur. Uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa 06. 12. 2013 písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1213000039, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver 2. 000 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach tak, že prvé 4 mesačné splátky v sume 1 eur, 31 mesačných splátok v sume 109 eur a 36. splátka v sume 98, 40 eur s tým, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom január 2014, pri ročnej úrokovej sadzbe 21, 59 %, keď celková odplata bola dohodnutá na sumu 186 eur s tým, že ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá na 43, 30 %, priemerná RPMN bola 23, 83 % a celková suma úveru (úver spolu s úrokmi a odplatou) bola dohodnutá na sumu 3. 481, 40 eur. Poukázal na to, že v konaní nebolo tiež sporné, že žalovaný ako poskytovateľ a žalobkyňa ako klient uzavreli dňa 06. 12. 2013 písomnú Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu č. 3213000039, na základe ktorej sa poskytovateľ zaviazal poskytovať klientovi domáci servis, ktorého predmetom bolo najmä ohodnotenie nehnuteľnosti, ktorá je predmetom záložného práva zaisťujúceho pohľadávku zo zmluvy o úvere, pracovníkmi poskytovateľa, vypracovanie

dokumentácie k úverovému prípadu, zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním vrátane úhrady správneho poplatku za katastrálne konanie a upozornenie klienta, v prípade nesplácania podľa dohodnutého splátkového kalendára, za čo sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej sume 432 eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v 4 splátkach v sume 108 eur tak, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom január 2014. K tvrdeniu žalobkyne, že ustanovenia Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu č. 3213000039 obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko služby, ktoré mal na jej základe žalovaný poskytnúť, rozhodne neslúžia záujmom spotrebiteľa, súd prvej inštancie uviedol, že ho úspešne vyvrátil žalovaný dôvodiac, že nakoľko Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu strany sporu uzavreli pred účinnosťou zákonného ustanovenia § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka (za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa), nie je možné túto zákonnú úpravu prijatú až po uzavretí danej Zmluvy (dňa 06. 12. 2013) na jej neplatnosť aplikovať. K námietke žalobkyne o započítaní odmeny za poskytnutie domáceho servisu do RPMN poukázal na argumentáciu žalovaného a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že žalobkyňa túto zmluvu uzatvorila na základe osobitnej objednávky a objednávka domáceho servisu ako nadštandardnej služby nemala žiadny vplyv na parametre ponúknutého úverového produktu. Uviedol, že v konaní bola spornou otázkou bezúčinnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorá mala podľa názoru žalobkyne spočívať v absencii konečnej splatnosti úveru, nesprávnom výpočte RPMN a absencii náležitostí, a to výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, keď toto tvrdenie poprel žalovaný a jeho tvrdenie potvrdil i súd druhej inštancie v uznesení zo dňa 25. 10. 2018, č. k. 10Co/68/2018 - 92. K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol, že odmena zo Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu bola uhradená žalobkyňou dňa 19. 05. 2014, a preto subjektívna a objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 20. 05. 2014 a keďže žaloba bola doručená súdu dňa 30. 05. 2017, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, ustálil, že vznesená námietka premlčania bola dôvodná a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúci zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške 432 eur je premlčaný. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalovaného v konaní, ktorému preto priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňi.

2.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že závery súdu považuje za prekvapivé a svojvoľné, pretože nemajú oporu v právnych predpisoch, ani v zaužívanej súdnej praxi a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť alebo zmeniť a jej žalobe vyhovieť a v prípade neakceptovania 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby zmeniť napadnutý rozsudok tak, že žalobe bude vyhovené v časti uplatneného nároku, voči ktorému žalovaný námietku premlčania nevzniesol, t. j. uložiť žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodného obohatenie v sume 1. 299, 40 eur. Nesúhlasila s tvrdením súdu prvej inštancie, že Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu uzatvorila na základe osobitnej objednávky, keďže išlo len o podmienenú a naoko zjavnú žiadosť, vopred formulovanú v žiadosti o poskytnutie úveru, ktorú vyznačila obchodná zástupkyňa s vysvetlením, že ide o podmienku poskytnutia úveru, keďže iba málokto by si slobodne a vážne objednala nadštandardné služby, ako ohodnotenie nehnuteľnosti (ktoré sa neuskutočnilo), katastrálne konanie (bez akýchkoľvek nákladov, resp. za minimálne poplatky a správny poplatok (66 eur), za cenu 432 eur, nakoľko už len to, že niekto poskytne svoju nehnuteľnosť (obydlie) v hodnote cca 100. 000 eur na zabezpečenie záväzku v sume 2. 000 eur vyžaduje zvýšenú pozornosť, a ak k takémuto prípadu dôjde, je jasná nekalá a nečestná obchodná praktika obchodníka. Poukázala na skutočnosť, že zabezpečenie dvojtisícového (eur) záväzku majetkom v hodnote 100. 000 eur je nielen nekalá a nečestná obchodná praktika obchodníka, ale právny úkon, ktorý urobila právne nezalá osoba sa prieči dobrým mravom, a preto je neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Namietla, že k žiadnemu ohodnoteniu nehnuteľnosti nedošlo, čo dokazuje aj samotná Záložná zmluva, v ktorej absentuje hodnota zálohu stanovená záložným veriteľom, t. j. služba „Ohodnotenie nehnuteľnosti“ dodaná nebola, a nakoľko služba „Vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu“ a „Zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním“ je automaticky vecou obchodníka ponúkajúceho tovary a služby, ale vypracovanie úverovej dokumentácie je aj jeho zákonnou povinnosťou podľa zákona č. 129/2010 Z. z., zákona č. 250/2007 Z. z. a Občianskeho zákonníka (okrem prípadu „Zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním“), je absurdné, aby obchodník vypracovanie úverovej dokumentácie zaťažil neúmerne vysokými poplatkami

v neprospech spotrebiteľa, v danom prípade sumou 432 eur, navyiac nad rámec úrokovej sadzby a odplaty, ktorú obchodník od spotrebiteľa požaduje s tým, že ani služba „Upozornenie klienta v prípade nesplácania záväzku“ jej dodaná nebola, a preto je zrejmé, že žalovaný bezdôvodne podmieňoval poskytnutie úveru uzavretím Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, a to na základe údajnej jej (fiktívnej) slobodnej vôle objednať si nadštandardné služby, ktoré jej ani neboli dodané, pričom náklady, ktoré by jej vznikli v súvislosti s podaním návrhu na vklad do katastra nehnuteľností a zaplatenia správneho poplatku, by predstavovali reálne náklady v sume 33 eur plus notárske poplatky v sume max. 15 eur, určite by však neboli v sume 432 eur. Poukázala na skutočnosť, že záložná zmluva je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keď pomer záväzku 2. 000 eur k hodnote zálohu 100. 000 eur sa prieči dobrým mravom a aj Zmluva o poskytovaní domáceho servisu je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keď pomer požadovanej odmeny za tzv. nadštandardné služby 432 eur k hodnote predpokladaných skutočných (reálnych) nákladov v sume 33 eur) sa prieči dobrým mravom, navyiac, keď nadštandardné služby ani neboli dodané. V dôvodoch svojho odvolania ďalej uviedla, že zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda ide o závislú zmluvu na príslušnú úverovú zmluvu s tým, že fakticky mala celkovo platiť žalovanému, pokiaľ ide o prvé štyri splátky, nie uvádzaných 1 eur mesačne (viď splátkový kalendár), ale 109 eur mesačne práve vďaka príslušnej Zmluve o poskytovaní domáceho servisu, keď cena 432 eur za tzv. domáci servis podľa zmluvy o domácom servise vysoko prevyšuje výšku odplaty 186 eur uvedenú v úverovej zmluve. Uviedla, že úrok za úver, odplatu za úver a odmenu za tzv. fiktívny domáci servis mala zaplatiť v celkovej sume 1. 913, 40 eur, čo v pomere k výške poskytnutých finančných prostriedkov 2. 000 eur predstavuje čistý zisk žalovaného v období 3 rokov takmer až 100 %, čo vo vzťahu k spotrebiteľským úverom predstavuje civilnoprávnu úžeru, ktorá právnu ochranu nepožíva. Poukázala na to, že tzv. odmena za „nadštandardné služby“ de facto nie je odmenou za nadštandardné služby, ale sprostredkovateľskou províziou pre obchodných (finančných) agentov za sprostredkovanie a uzavretie úverového vzťahu medzi ňou ako spotrebiteľom a žalovaným obchodníkom a aby sprostredkovateľskú províziu obchodným zástupcom nemusel vyplatiť žalovaný, tak sofistikovaným spôsobom sprostredkovateľskú províziu pre obchodných zástupcov ukrýval pod tzv. „odmenu za nadštandardné služby“, o ktoré spotrebiteľia de facto ani nemali záujem. Poukázala na neprijateľnú podmienku, ktorú úverová zmluva obsahuje, a tou je údaj o výške RPMN 43, 30 %, pričom priemernú RPMN uviedol žalovaný vo výške 23, 83 %, keď stanovená výška RPMN nezodpovedá realite s poukazom na to, že pri výške úveru 2. 000 eur je dlžník povinný aj s odmenou vrátiť celkovo 3. 913, 40 eur, čo je takmer dvojnásobok poskytnutých finančných prostriedkov a teda nie je absolútne zrejmé, ako žalovaný ako veriteľ k RPMN 43, 30 % vôbec dospel. Uviedla, že výška RPMN sa počíta podľa vzorca uvedeného v prílohe ZoSU, a preto po dosadení vstupných parametrov výška úveru 2. 000 eur + odplata 1. 481, 40 eur + 432 eur za poskytnutie domáceho servisu predstavuje výška RPMN až 63, 82 %, a preto RPMN 43, 30 % v úverovej zmluve teda nie je uvedená správne, nie sú uvedené predpoklady použité pre jej výpočet, ide o zmluvnú podmienku nezrozumiteľnú, rozpornú so zákonom a z toho dôvodu neplatnú a nakoľko RPMN v správnej výške je obligatórnou náležitosťou úverovej zmluvy a nesprávne uvedená RPMN je v neprospech spotrebiteľa, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na súdnu a prax a rozsiahlu judikatúru, najmä vo vzťahu k obchodníkovi TELERVIS PLUS a.s., ktorý pri poskytovaní spotrebiteľských úverov postupoval obdobne ako žalovaný s tým, že Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktoré boli uzatvorené v rovnaký deň ako Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s prihliadnutím na konštantnú judikatúru súdov (napr. OS Žilina sp. zn. 14C/351/2014) sú považované za absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. za účelom zvyšovania poplatkov spotrebiteľa z toho istého úveru mimo uzavretej spotrebiteľskej zmluvy, pričom súdy dospeli k záveru, že vyberané poplatky za domáci servis prakticky predstavujú skryté náklady úveru, čo však má za následok to, že tieto poplatky sa neodrazili vo výpočte RPMN. Namietla, že názor súdu prvej inštancie, že údajná objednávka domáceho servisu ako nadštandardnej služby nemala žiadny vplyv na parametre ponúknutého úverového produktu a objednanie si týchto nadštandardných služieb, o čom svedčia i predložené dôkazy Žiadosť o poskytnutie úveru a jej čestné prehlásenie, vyvracia nielen konštantná judikatúra súdov a Národná banka Slovenska, nakoľko rukou finančného agenta vyplnená Žiadosť o poskytnutie úveru a Čestné prehlásenie nie je relevantným dôkazom na vyslovenie, že jej slobodnou vôľou bolo skutočne objednať si nevýhodné a nepotrebné služby, ktoré jej rapídne navýšia náklady na úver. K námietke premlčania, ktorú vo vzťahu k sume 432 eur vzniesol žalovaný poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. 09. 2021, sp. zn. 10CoCsp/10/2021, rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, ktorý v náleze II. ÚS/2460/17 z 19. 03. 2018 zdôraznil subjektívny moment vedomostí oprávnenej osoby o rozhodných skutkových okolnostiach týkajúcich sa bezdôvodného obohatenia, pričom ustálil, že až momentom ukončenia súdneho konania

týkajúceho sa spornej výpovede zo zmluvy, získala sťažovateľka (žalobkyňa v konaní pred všeobecným súdom) skutočnú vedomosť subjektívneho charakteru o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, a to aj za situácie, že samotná sťažovateľka túto zmluvu vypovedala.

3.

Žalovaný, ktorému bolo odvolanie žalobkyne doručené na vyjadrenie dňa 08. 11. 2021 (resp. jeho právnomu zástupcovi), sa k nemu nevyjadril.

4.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. februára 2022 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

5.

Odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (ust. § 387 ods. 1 C. s. p.), pretože súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (ust. § 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozsudku aj náležite odôvodnil (ust. § 220 ods. 2 C. s. p.).

6.

Predmetom odvolacieho prieskumu je rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu žalobkyne domáhajúcej sa uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1. 731, 40 eur a zároveň určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1213000039 zo dňa 06. 12. 2013, uvedená v článku II. v znení: „1. Zmluvné strany sa dohodli, že za poskytnutie úveru zaplatí dlžník veriteľovi v tejto zmluve dohodnutý úrok 21, 59 % z istiny ročne (ročná úroková sadzba) a dohodnutú celkovú odplatu vo výške 186 eur, pričom úrok a odplata sú splatné mesačne a po ich uhradení je taktiež istina splatná mesačne. Mesačná splátka uvedená v článku III. tejto zmluvy zahŕňa najprv splátku úroku a odplaty a po ich úplnom uhradení následne splátku istiny. V prípade straty výhody splátok sa splatným stáva celý dlh, t. j. nesplatená časť úrokov, odplaty a istiny. 2. Ročná percentuálna miera nákladov podľa tejto zmluvy o úvere činí 43, 30 %. Táto sadzba nebude po celú dobu trvania zmluvného vzťahu menená. Priemerná RPMN zverejnená v zmysle § 9 odsek 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. je 23, 83 %. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú celkové náklady spojené s úverom, t. j. úrok a odplata v zmysle ods. 1 tohto článku a pri výpočte sa vychádza za predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobou zároveň žiadala určiť, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1213000039 zo dňa 06. 12. 2013, uvedená v článku III., odsek 1 v znení: "Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi celkom čiastku vo výške 3. 481, 40 eur, a to nasledovne: v prvých 4 mesačných splátkach vo výške 1 eur, ďalej v pravidelných rovnomerných 31 mesačných splátkach vo výške 109 eur, a 36. splátku vo výške 98, 40 eur s tým, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia potom vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom január 2014, až do úplného zaplatenia dlžnej čiastky pod stratou výhody splátok, v prípade neuhradenia jednej splátky v plnej výške a najneskôr do troch mesiacov odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v splátkovom kalendári. Zmluvné strany sa dohodli, že z mesačných splátok bude najskôr hradený úrok a odplata a až následne istina, a to všetko podľa splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, pričom tento splátkový kalendár je považovaný za súhrnný prehľad týchto platieb v zmysle § 9 ods. 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z. z. Konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Dlžník má právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dlžník sa zaväzuje hradiť splátky

riadne a včas, pričom riadne znamená v plnej výške podľa splátkového kalendára, včas znamená v termíne uvedenom v splátkovom kalendári.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a napokon určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytovaní domáceho servisu č. 3213000039 zo dňa 06. 12. 2013, v článku II. v bode 1. a v bode 2.2, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

7.

V posudzovanej veci ide o v poradí druhý prvoinštančný rozsudok, keď rozsudok zo dňa 25 januára 2018, č. k. 12Csp/69/2017 - 74, ktorým žalobe vyhovel, zrušil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25. októbra 2018, č. k. 10Co/68/2018 - 92.

8.

Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9.

Nosným dôvodom (ratio decidendi) zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bolo nesprávne právne posúdenie jednotlivých nárokov, ktoré si žalobkyňa v konaní uplatnila, ako aj nepreskúmateľnosť posúdenia vznesenej námietky premlčania žalovaným.

10.

K odvolacej argumentácii žalobkyne v podanom odvolaní týkajúcej sa neprijateľnosti zmluvnej podmienky v ustanovení Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu č. 3213000039, ako aj k neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorú obsahuje úverová zmluva, spočívajúcej v údají o výške RPMN 43, 30 %, keď priemerná RPMN bola uvedená vo výške 23, 83 %, odvolací súd uvádza, že k týmto otázkam už svoj právny názor vyslovil práve v uznesení, ktorým v poradí prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, z dôvodu ktorého prvoinštančný súd riadiac sa týmto právnym názorom správne uzavrel, že nakoľko Zmluva o poskytovaní domáceho servisu č. 3213000039 bola uzavretá pred účinnosťou zákonného ustanovenia § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, nie je možné túto zákonnú úpravu na jej neplatnosť aplikovať, a preto sa ďalšími námietkami žalobkyne rozoberajúcimi dôvod neprijateľnosti zmluvných podmienok v tejto zmluve nezaoberal a rovnako sa nezaoberal ani jej námietkami týkajúcimi sa neprijateľnej zmluvnej podmienky v úverovej zmluve, spočívajúcej v údají o výške RPMN.

11.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení (uznesenie zo dňa 25. októbra 2018, č. k. 10Co/68/2018 - 92) vytkol prvoinštančnému súdu nepreskúmateľnosť právneho posúdenia námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, nakoľko nebolo zrejmé, ktorú časť uplatneného nároku žalobkyňou považoval za prvé obohatenie žalovaného, ku ktorému malo dôjsť dňa 20. 06. 2015, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške 432 eur, ktorý žalobkyňa zaplatila dňa 19. 05. 2014.

12.

Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku presvedčivo vysvetlil dôvod, pre ktorý považoval námietku premlčania za dôvodnú a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúci zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške za premlčaný.

13.

Odvolací súd vzhľadom na to, že odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., na ktoré aj v celom rozsahu odvolací súd poukazuje a s týmto sa plne stotožňuje, a nakoľko žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn., že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné

ustanovenia, rozhodol vecne správne, a preto tento rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 2 C. s. p. potvrdil.

14.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).